

sen og derefter holder den afmærket og besat overensstemmende med Reglerne i Lov Nr. 316 af 2. Juni 1917.

Nye Bundgarnspladser kan i Tiden indtil 14. Februar 1923 kun indtages for et Aar ad Gangen.

Bestemmelserne i denne Paragraf kan ændres eller ophæves ved Vedtægt.

§ 8.

Fiskeri med Snurpenot er forbudt i Tiden indtil 31. December 1922.

I Sunde, Fjorde og Indvande maa i Tiden indtil 31. December 1922 Driv- og Slæbevaad ikke benyttes. Ved Driv- og Slæbevaad forstaaes ethvert Vaadredskab, som, fæstet til Baad eller Fartøj, der bevæges fremad ved hvilkensomhelst Kraft, drages langs Bunden og spiles ud ved Konstruktioner af enhver Art eller ved anden Baad eller Fartøj. I Tvivlstilfælde afgør Landbrugsministeriet, om Brugen af Driv- og Slæbevaad er tilladt i et Farvand.

Bestemmelserne i denne Paragraf kan ændres eller ophæves ved Vedtægt.

§ 9.

Indtil dansk Lovgivning angaaende Hegnsynsmænd er indført i de sønderjydske Landsdele, træder uvildige af Retten udmeldte Mænd i Stedet for de i Lov Nr. 316 af 2. Juni 1917 § 21 ommeldte Hegnsynsmænd.

§ 10.

Denne Lov gør ingen Indskrænkning i de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Rettigheder til Fiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst.

§ 11.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter Indlemmelsen af de sønderjydske Landsdele vil det være u hensigtsmæssigt, at der for disse Landsdele gælder andre Lovbestemmelser om Saltvandsfiskeri end for den øvrige Del af Landet. Det vil saaledes være uheldig at have forskellige Lovbestemmelser om Fredning af Fisk, Indtagelse af Fiskepladser, Afmærkning af Redskaber m. m., og der bør derfor saavidt mulig indføres ensartede Bestemmelser. Af sønderjydske Fiskere er der ogsaa fremsat Ønske om, at der maa blive aabnet dem samme Adgang som Fiskere i den øvrige Del af Landet til at ordne Fiskeriet ved Vedtægtsbestemmelser. Endvidere er der fremsat Ønske om, at der ved en eventuel Indførelse af dansk Ret maa blive taget Hensyn til de særlige Forhold, hvorunder Fiskeriet hidtil har været drevet i de sønderjydske Landsdele, og givet en passende Frist til at faa Fiskeriet tillempet efter de nye Forhold. Efter

de foreliggende Oplysninger har de sønderjydske Fiskere under Krigen i betydelig større Grad end Fiskere i andre danske Landsdele været afskaarne fra at kunne holde deres Redskaber i forsvarlig Stand og foretage de nødvendige Nyanskaffelser. De sønderjydske Fiskere vil derfor blive ugunstig stillede i Forhold til Fiskere i de andre Landsdele, hvis der ikke ved dertil sigtende midlertidige Overgangsbestemmelser ydes dem nogen Beskyttelse. Forskellen mellem dansk og tysk Lovgivning paa Saltvandsfiskeriets Omraade er iøvrigt ikke større end, at dansk Lovgivning formentlig uden Krænkelse af berettigede Interesser straks ved Indlemmelsen vil kunne indføres i de sønderjydske Landsdele, naar der gives enkelte Tillægs- og Overgangsbestemmelser, og man har derfor ment under de foreliggende Omstændigheder at kunne foreslaa, at Lov Nr. 316 af 2. Juni 1917 om Saltvandsfiskeri